

Francoski premier obljublja narodu takojšno akcijo

**ZMAGA V VOJNI JE ŠE VEDNO CILJ FRANCIJE
ZAGOSTAVLJA VLADA**

Paris, 26. marca. — Premier Paul Reynaud je danes govoril francoskemu narodu potom radia ter naglašal, da bo nova vlada skušala dobiti zaupnico v parlamentu in pri narodu ne z zviti manevri, ampak z direktno akcijo.

„Čas za akcijo je prišel,” je rekel premier, „in pričeli bomo z akcijo. Naši cilji se niso spremenili. Naš edini cilj je izvojevati zmago v tej vojni.”

Dalje je izjavil Reynaud, da bo Hitler praznoval zmago samo

tedaj, če francoska vlada ne bo imela avtoritete in zaupanja. Toda ta nevarnost je minila, je rekel, ker se je ustvarilo vojno ministrstvo z devetimi ministri. Reynaud je tudi osvežil spomin narodu o Hitlerjevih nasiljih in izdajstvu Rusije, ki se je zvezala z Nemčijo in s tem dala Hitlerju signal, da napade Poljsko. „Svoboda in Francija bosta izgubili,” je zatrdil premier, „če se bo dovolilo Hitlerju izvesti njegove namene.”

DOKAZ, DA RAZMETUJEJO DENAR

Mestna administracija, ki napolnjenosti vse sile, da bi preslepila volivce, da bi ti odglasovali za nezno in pretirano visoke davke, je prišla zdaj na dan s tolažbo, da bo letos prihranila \$180,000 pri plačah mestnih delavcev. Razumemo, da če bo prihranila, se ne bo hranilo pri glavni, to je pri onih, ki dobivajo težke tisočake na leto plače.

Toda ta prihranek nam da vseeno misliti, kako je to, da bodo zdaj kar naenkrat lahko prihranili celi \$180,000 in to v enem samem letu. Kako to, da bodo letos lahko izhajali, kako pa je to, da niso lansko leto in predlanskim, pa poprej, a? Če bodo letos lahko prihranili \$180,000, bi bili lansko leto tudi \$180,000, kar znese že \$360,000 in še par

let pridenimo, pa imamo milijon. Postrežba je pa vedno enaka, namreč pod ničlo.

Zato smo pa toliko bolj prepričani, da se razmetava z vašim denarjem in je treba temu napraviti konec. Tega pa ne boste dosegli drugače kot če volite danes vsi „No” pri volitvah.

Kdo je za davke? Samo tisti, ki bodo imeli od tega direktno korist, ali pa oni, ki sede na mehku in ki ne plačujejo davkov ne direktno in ne indirektno. Najbolj sta prizadeta mali hišni posestnik in pa najemnik. Hišni posestnik direktno, najemnik pa indirektno. Zato je obeh dolžnost, da volita danes proti temu izkoriščevanju. Danes pokažite, da se zavedate svoje moči in pa svojih pravic!

Mauretanijska je dospela k Panamskemu prekopu

Cristobal, Panama. — Angleški potniški parnik Mauretania, ki je pred nekaj dnevi odplul iz newyorškega pristanišča neznan kam, je vrgele sidro v zalivu Cristobal. Od tukaj pa odpluje skozi Panamski prekop v Pacifik. Angleški konzul in kapitan nočeta povedati, kam je ladja namenjena. Govori pa se, da bo plula proti Avstraliji, kjer bo naložila transport vojakov za v Egipt.

Vile rojenice

Družini Struna na 18519 Shawnee Ave. so vile rojenice prinesle krepkega fantka. Mati in dete se dobro počutita v Polyclinic bolnišnici. Čestitamo!

SLOVENSKA TRGOVINA NAPREDUJE

Collinwoodska naselbina je zopet bogatejša za eno olesavo na Waterloo Rd. Mandel Hardware trgovina je popolnoma prenovila pročelje in notranjost trgovskih lokalov. Notranja razdelitev se deli na razne oddelke in sicer: radio, ledenice, pralni stroji, likalniki, kuhinjske peči in šivalni stroji. Drugi oddelek tvorijo električne potrebščine in električni produkti manjšega obsega. V tretji oddelku spadajo Mr. Christ Mandela ml. je, da si gradbene potrebščine, monter-ske potrebščine in deli za električne produkte. Kuhinjsko posodo vidimo v četrtem oddelku in barvo v petem. Kratko rečeno, v Mandel Hardware trgovini se dobe deli, katere težko najdeš celo v večjih trgovinah.

Mandel Hardware trgovina je ena najstarejših trgovin v nasel-

Nov grob v domovini

Mary Vidmar, 5433 Homer Ave., je prejela iz stare domovine žalostno novico, da ji je dne 6. marca umrla ljubljena teta in birmanska botra Marija Legan v Stranski vasi pri Žužemberku. Bila je stara 81 let. Doma zapuša soproga Janeza in več sorodnikov, tukaj pa sestro Ano Perko na 1436 E. 52nd St. ter več drugih sorodnikov. Naj ji bo lahka domača gruda.

Lep prostor za piknike

„Dom zapadnih Slovencev” na 6818 Denison Ave. se priporoča za najemanje prostorov za piknike. Nekaj tednov je še na razpolago v poletju. Odda se tudi dvorano za veselice in druge take prireditve.

bini. Trgovec Krist Mandel je vodil trgovino 28 let in sedaj njegov sin Christ Mandel ml. pa polna tri leta. Prva leta trgovanja je Mr. Mandel vodil poleg trgovine z železino tudi trgovino s pohištvo.

V petek in soboto tega tedna bo odprta renoviranih prostorov in v ta namen bodo posetnikom dana brezplačna darila ne glede če kaj kupi ali ne. Želja sega. V tretji oddelku spadajo Mr. Christ Mandela ml. je, da si gradbene potrebščine, monter-ske potrebščine in deli za električne produkte. Kuhinjsko posodo vidimo v četrtem oddelku in barvo v petem. Kratko rečeno, v Mandel Hardware trgovini se dobe deli, katere težko najdeš celo v večjih trgovinah.

Mandel Hardware trgovina je ena najstarejših trgovin v nasel-

Komunist je izrabljaj Rooseveltovo ime na članski izkaznici

Washington, D. C. — Ameriška tajna policija je začela na ukaz Rooseveltovega osebnega tajnika iskati komuniste, ki je imel na svoji članski karti ime predsednika Roosevelta kot kreditno izkazilo, da je zaupanja vreden. To člansko karto so dobili pri komunistu James H. Dolsenu v Pittsburghu, ki je sicer povedal, da je karta last nekega člana komunistične stranke, toda se protivi izdati njegovo ime. Dolsen pravi, da je dobil karto v roke samo zato, da napravi nagnjo potrdilo, da je dotični član plačal svojo mesečnino. Izjavil je tudi, da je nagovarjal dotičnega sočlana, naj ne izrablja ime predsednika Roosevelta, ker ta ni bil nikdar komunist in tudi ne bo.

Rooseveltov tajnik Early je izjavil, da je to očitno sleparija, zato je ukazal tajni policiji, da privede sleparja pred sodnijo. Dolsen je povedal, da je že dolgo let komunist in da je mnogo potoval po raznih deželah na povelj iz Moskve.

Ameriška vlada prodaja zaveznikom letala, ki so bila namenjena za doma

Washington, D. C. — Vojni tajnik ameriške vlade, Harry Woodring, je s privoljenjem predsednika Roosevelta dovolil, da se proda Angliji in Franciji 500 najnovejših bojnih letal, ki so zdaj v delu za ameriško armado. Zavezniki namreč zahtevajo najnovejših vrste letala, da bodo kos nemškim, ki jih sedaj izdelujejo. Stari modeli, pravijo zavezniki, jim ne pomagajo nič.

Da je dal vojni oddelek in Roosevelt privoljenje v to, je največji vzrok ta, ker bodo ti modeli prišli v akcijo na bojiščih ne bo tako ameriška armada lahko videla, če so dobri ali ne ter jih bo potem lahko tudi zase izdelovala, ali pa gradnjo zavrgla, če se bo do letala izkazala kot neuspešna. Amerika pa s prodajo teh najnovejših letal ne bo izdala nobenih tajnosti, ki so v zvezi s tem, ampak bo samo izročila zaveznikom izdelana letala.

Na operacijo

Na velikonočno nedeljo se je podala v St. Vincent bolnišnici Mary Perušek iz Maple Heights. Nahaja se v vardi 208. Operacija, katero je srečno prestala, je bila izvršena ravno na 17. rojstni dan njene hčerke Vide. Zelim jo, da bi se kmalu boljšega zdravja povrnila k svoji družini, ki jo težko pričakuje.

Jugoslovanski program

Vodstvo višje šole na 1380 E. 82nd St., kamor pohaja mnogo jugoslovanske mladine, bo priredilo jutri večer od devetih zanimiv jugoslovanski program, na katerega ste vsi prijazno vabljeni. Nobene vstopnine ne bo. Zlasti so vabljeni prijatelji narodnih običajev in glasbe. Katarina Cigetič bo nastopila v narodni noši.

Na potu okrevanja

Mrs. Frances Rupert, ki jo je težka bolezen več tednov držala v kleščah, se počuti boljše. Tem potom se zahvaljuje za obiske, za prinese krasne cvetlice, za tolažilna pisma in kartice ter za vso drugo pozornost v času njene bolezni.

Nasvet governerju

Lake Charles, La. — Governer države Louisiane je dobil te dni od ene svojih državljanek zelo nujno poročilo, ki naj še ustavi v postavne bukve. Državljan-ka namreč zahteva, da se napravi postava, ki bi narokovala ječo in globo za vse one zakonske moške, katere se dobi na cesti v spremstvu lake ženske, ki ni njihova poročena žena in če za tako spremstvo ni nobenega „opravičljivega vzroka.”

NAJNOVEJŠE VESTI

Paris, 27. marca. — Diplomatski odnosi med Rusijo in Francijo so skrajno napeti, ko je francoska vlada zahtevala od Moskve, da je odpoklicala svojega poslanika Jakoba Suritsa. Francoski poslanik v Moskvi se je javil pri ruskem premierju Molotovu in mu sporočil, da francoska vlada ne bo priznala Suritsa več za polnomočnega zastopnika Rusije, in da naj se ga odpokliče. Kot vzrok se navaja, da je ob času sklepanja premirja med Finsko in Rusijo poslal raski poslanik iz Pariza Stalinu v Moskvo brzojav, v katerem je bilo nekaj opazk proti francoski vladi čez, da so francoski in angleški vojni mešetarji doživeli nov poraz.

Ottawa, Kanada, 27. marca. — Liberalna vlada premierja MacKenzie Kinga je doživela sijajno zmago pri večerajšnjih volitvah. MacKenzie je bil v parlamentu kritiziran radi programa v sedanjih vojni, nakar je premier razpisal volitve, da narod odloči. Proti njemu je kandidiral konservativci dr. Manion, ki je bil poražen celo v svojem rojstnem mestu, Fort William, Ont.

Mr. Zbašnik v mestu

Včeraj je dospel v Cleveland Mr. Anton Zbašnik, gl. tajnik JSKJ. Zaeno z njim je prišel 2. gl. nadzornik JSKJ, Frank Vrančič iz Joliet. Dospela sta na konferenco glede združenja slovenskih podpornih jednot in zvez, ki se vrši v SND. Mr. Zbašnik pripoveduje, kako je brez posebnih posledic usel nesreči, ko je brzoval, s katerim se je vozil, skočil s tira v bližini Crystal Lake, Ill. Iztrila se je lokomotiva in se prevrnila. Kurjač je bil na mestu ubit, strojevodja pa težko ranjen. Ostali vozovi so ostali na tiru. Razen strahu in nekaj pretresa je Mr. Zbašnik odnesel zdravo kožo, k čemer mu čestitamo.

Sestanek nadzornikov

Danes zvečer je sestanek nadzornikov Kluba društev Slovenskega društvenega doma na Recher Ave. Pridejo naj tudi nadzorniki direktorija, da bodo prešteli knjige župana in Miss Ljubljane. Navzoči naj bodo tudi kandidati in kandidatnje.

Važna seja

Mesečna seja delničarjev „Dom zapadnih Slovencev” na 6818 Denison Ave. se vrši v nedeljo 31. marca ob 2:30 popoldne v spodnji dvorani. Društveni zastopniki in delničarji so prošeni, da se gotovo udeležijo.

Zaroka

Na velikonočno nedeljo se je zaročil urednik angleške sekcije Glasa SDZ, Mr. Rudy Lokar z gđ. Dorothy Znidaršič, hčerko družine Mr. in Mrs. John Znidaršič iz Schaefer Ave. Naše čestitke!

Vzhodne države v visokih zametih

Angleške ladje se ne zmenijo za nevtralne vode ob Skandinaviji

Copenhagen. — Sem prihaja-jo vesti, da se nahaja v skandinavskih vodah večje število angleških bojnih ladij, ki imajo baje povelje od vlade, naj ne posvečajo toliko pozornosti mednarodnim postavam glede nevtralnih voda, ampak naj ustavijo nemške ladje, ki vozijo razne potrebščine iz skandinavskih dežel. Tu je edini kraj, kamor dozda angleška blokada ni posegla in zdaj nameravajo Angleži tudi to vrzel zamašiti.

Angleži so v zadnjih dneh potopili v teh vodah že dva nemška tovorna parnika, ki sta vozila rudo iz Norveške. Stirje nemški tovorni parniki, ki so bili že na poti v Skandinavijo, so pa dobili povelje, da se takoj obrnejo in pridejo domov.

Anglija je postavila tukaj na prežo več lahkih rušilcev in več podmornic. S tem hoče Anglija popolnoma ustaviti dovoz železne rude v Nemčijo, ki prihaja iz Švedske in preko norveškega pristanišča Narvik.

Ameriška demokracija bo preživela evropske vojne, trdi profesor

Los Angeles. — James Bryant, predsednik Harvard univerze, je imel v tem mestu govor, v katerem je izjavil, da bo ameriška demokracija preživela vse evropske vojne. Dalje je pobijal mnenje nekaterih, ki trdijo, da bo vojna v Evropi prisilila Zed. države, da bodo morale sprejeti kak drug način vlade. Tudi trditve nekaterih, je rekel Bryant, da bo evropska vojna uničila civilizacijo, je napačna. Res da bo vojna prinesla mnogo trpljenja sto tisočim, toda s tem civilizacija kot taka ni v nobeni nevarnosti, še dolgo ne.

„Naša sedanja generacija se izobrazuje za bodočnost in za bodoče socialne razmere, ki bodo vse drugače kot so bile v preteklosti,” je rekel profesor.

Vreme

Zvest svoji obljubi nam je sinoči poslal vremenski prerok nekaj snega. Zdaj se je pa premislil in obljublja, da bo gorkeje in da bo začelo deževati. Za okrog 4. julija pa obeta najlepše vreme, kakopak.

Zaroka slovenskega para

Mr. in Mrs. John Zulich, 18115 Neff Rd. naznanjata, da se je zaročila njih hčerka Genevieve Marie z Mr. Jerry Bohincem, solastnikom Norwood Appliance & Furniture Co. Naše iskrene čestitke!

Na operacijo

Poznani Henry Kodolja iz 802 E. 156th St. se je včeraj podal v Lakeside bolnišnico, kjer se bo moral podvreči operaciji na golši. Želimo mu, da bi kmalu zado-bil zaželeno zdravje.

Redne zabave

V petek večer se zopet začne z rednimi petkovimi zabavami v dvorani cerkve sv. Vida. Vstopnina je samo 50c. Vsakdo je dobrodošel.

Pozor na oglas!

V jutrišnjem listu pazite na oglas Mandel Hardware za odprtijo prenovljenih prostorov.

V zgornjem delu države New York je divjal snežni vihar, kot ga ne pomnijo že 52 let. Najmanj sedem oseb je umrlo v viharju, tisočem je odre- zana pot do mest.

ČE SE BO ZAČEL NAGLO TOPITI SNEG, SE PA BOJE POVODNJI

Syracuse, N. Y., 26. marca. — Nad 100 velikih kant mleka, ki Naglo dvigajoča se temperatura je povzročila bojazen, da se bodo snežni zameti, v katere je zavil gornji del države New York v povodenj. Na stotine delavcev, ki z mrzlično naglico odkidavajo sneg, da bodo odprli pota do zametnih krajev na deželi, bo imelo morda na roki problem podvzeti korake proti morebitni poplavi, če se bo začel sneg naglo topiti.

Nekateri deli severne države New York, vzhodne Kanade in Nove Anglije so še vedno zameteni po blizardu, kot ga še ne pomnijo v zadnjih 52 letih. Sedem oseb je umrlo na posledicah viharja. Okraj Wyoming je popolnoma zameten in snežni plugi rinejo z veliko težavo proti temu kraju. Če ne bodo kmalu odprli pota, se boje pomanjkanja mleka. V neki garaži čaka

ga niso mogli odpeljati v mesto. Do nekaterih krajev ne morejo priti niti s konji in sanmi.

V nekaterih okrajih se že čuti pomanjkanje živeža. Nekateri družine so odrezane od sveta že ves teden. Ves promet z busi je ustavljen in vlaki vozijo z velikimi zamudami. Letala so brez pomena, ker radi visokih snežnih zametov ne morejo pristati.

Syracuse, Utica in Rochester, kjer je skupno prebivalstva okrog 640,000 duš, so zameteni. Po nekaterih potih morejo voziti mleko v mesta samo s konji. Policija pazi v predmestjih in ne pusti nobenega avtomobila na ceste, ker pač ne bi daleč prišel. Poroča se o neki 14 deklici blizu Newporta, ki se ji je razlilo slepo črevo, ker je niso mogli pre-peljati do zdravnika radi visokih zametov.

Italija dolži Anglijo in Francijo intrig na Balkanu

Rim. — Virginio Gayda, urednik Mussolinijevga glasila, je napadel Anglijo in Francijo in ju obdolžil, da delata intrige na Balkanu proti Nemčiji in Italiji ter skušata tam ustvariti bojno gledišče. Gayda trdi, da je francosko in angleško časopisje začelo pisati o „pravljicah,” da imata Nemčija in Italija napravljen načrt, po katerem si bosta razdelila Balkan. To pisanje, pravi Gayda, je bilo dano v svet samo z namenom, da se razburi Balkan ter se tam zmanjša nemški in italijanski vpliv, politični in trgovski.

V Rimu se nahaja te dni madžarski premier Teleki, ki bo imel važne razgovore z Mussolinijem in ministrom Ciano glede razmer med Ogrsko in Romunsko.

Čas volitev

Danes bodo odprte volivne koče v Clevelandu od 6:30 zjutraj do 6:30 zvečer. Vsak ima dovolj časa, da izvrši svojo državljansko dolžnost.

V bolnišnici

Dana Opeka iz 896 Stevenson Rd. se nahaja v Glenville bolnišnici. Podvreči se je morala operaciji. Prijateljice jo lahko obiščejo; nahaja se v vardi 3.

Zavezniki imajo veliko upanja, da se jim bodo pridružile Zed. države

London. — V Londonu se veliko komentira o govoru ameriškega poslanika za Kanado, Cromwella, ki je pred nekaj dnevi rekel, da je demokracija odvisna samo od zmage zaveznikov. Radi tega govora je dobil Cromwell oster udar od ameriškega državnega tajnika Hulla. Govorilo se je tudi, da je predsednik Roosevelt vedel naprej o vsebini tega govora, kar pa v Beli hiši odločno zanikajo.

Mnogo angleških časopisov je priobčilo Cromwellov govor s pripombami, da ta govor kaže, da se bodo Zed. države z vojaško pomočjo pridružile zavezniškom. Nekateri časopisi trdijo kar naravnost, da je bil govor poslanika Cromwella „glas ameriškega naroda.”

Na to upanje v Angliji je polih nekoliko mrzle vode ameriški poslanik v Londonu, Joseph Kennedy, ki je rekel, da je ameriški narod vedno manj na jasnem, čemu je prav za prav sedanja evropska vojna.

Važna seja

Nocoj se vrši seja skupnih društev fare sv. Vida. Zastopniki in zastopnice so prošeni, da se udeležijo, ker je treba rešiti več važnih zadev.

PRVA SLOVENSKA KANDIDATINJA ZA DR- ŽAVNO POSTAVODAJO IMA LEPO PRILIKO

Gđ. Josipina (Jo) Modic, zadnjih deset let pritiskala na hčerka znane pionirske družine iz 6201 St. Clair Ave. se je odločila in prijavila svojo kandidaturo v državno postavodajo iz okraja Cuyahoga. 18 poslancev pošlje okraj Cuyahoga v državno postavodajo, torej ni nobene vzroka, zakaj bi ne bilo tudi nekaj Slovencev izvoljenih.

Gđ. Modicova je že več kot deset let aktivna v politiki. Je odločna demokratinja in je bila še v vsaki kampanji zelo aktivna za izvolitev tega ali onega demokrata. Ker je v vsaki kampanji

več kot deset let neprestano v politiki ter zaposlena v raznih državnih in okrajnih uradih, si je pridobila bogate izkušnje, ki jo usposabljaajo za državno postavodajo.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

 6117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
 Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
 Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
 Za Cleveland, po razpisalci: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00.
 Za Evropo, celo leto, \$7.00.
 Posamezna številka, 3c.

SUBSCRIPTION RATES:

U.S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
 U.S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
 Cleveland and Euclid, by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
 European subscription, \$7.00 per year.
 Single copies, 3c.

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83 No. 73 Wed., March 27, 1940

Kje bo kampanja najbolj vroča?

Predno se bomo dobro zavedli, pa bomo v kampanjskem vrtincu. Primarne volitve, ki bodo 14. maja, bodo skoro tu in kar treba se bo pripraviti na nominacijo za državne, okrajne in kongresne urade. Pa nič manj vroč ne bo boj za precinkne načelnike, kakor se vidi in sliši. Pri teh, zadnjih, se še vedno ne ve, kdo bodo pravočasni kandidati, ker so vložene pritožbe pri volivnem odboru križema od Millerjeve in Gongwerjeve grupe demokratov. Grozi se celo, da bo morala odločiti sodnija.

Za druge urade, kar se tiče države Ohio, pa danes že vemo kdo bodo kandidati pri primarnih volitvah. Za nekatere urade bo huda borba, ne samo pri demokrati, ampak tudi pri republikanski stranki, da se izloči najmočnejše kandidate, po enega od vsake stranke, ki bodo nesli pri jesenskih volitvah zastavo v boj za zmago svoje stranke.

Kar se tiče governorja republikanci ne bodo imeli dosti boja in sedanjí governor ima nominacijo že v žepu. Vse drugače je pa pri demokratih, ki bodo imeli kar osem kandidatov za governorja. Toda med vsemi osmimi sta po mnenju politikarjev samo dva, ki bosta prišla v poštev in to sta bivša governorja Davey in White. Drugi pa kandidirajo samo, da se "izprehodijo," kakor pravimo.

Torej Davey in White sta najmočnejša in po naši sodbi je Davey najmočnejši. Več stvari, ki mu dajejo prednost za nominacijo. Treba je namreč računati na to, da je komaj dve leti, kar je bil Davey v uradu in da je imel ves ta čas svojo močno organizacijo nedotakljivo. Dalje je treba tudi videti, da je Davey premagal vso opozicijo, ki jo je imel proti sebi pred dvema letoma. Vsaj v veliki večini. Taki odlični demokrati, kot je Sawyer, ki je bil kandidat proti Daveyu, je utihnil in molče potrdil Daveya za kandidata. Sawyer kot državni narodni odbornik je celo imenoval Daveya za delegata na demokratsko narodno konvencijo, ki bo izbirala predsedniškega kandidata.

Nekateri politikarji so sicer mnenja, da bo Davey prav lahko dobil nominacijo, da bo pa jeseni težko premagal republikan Brickerja. Pravijo, da bi v tem imel White lažjo zmago, ker računajo, da bi oni republikanci, ki ne marajo Brickerja, volili za Whitea, ne bodo pa za Daveya. Nam se tako računanje ne zdi logično. Tisti, ki ne mara Brickerja, bo volil za demokrata, pa naj bo že kdorkoli. Tudi pri zadnjih volitvah se je vplilo, da je napravljena kupčija med Brickerjem in Daveyem, pa se je po volitvah videlo, da je bilo to samo hujskanje časopisja. Rekli so, da sta se Davey in Bricker zmenila, da bo Davey pomagal Brickerju, a ta bo po izvolitvi pustil Daveyev demokrat v državni službi. Kakor je znano, je Bricker pobral vse demokrate iz državne službe, celo take, ki so bili pod civilno komisijo in bi jih po postavi ne bil smel.

Davey je edini, ki lahko reče, da ima za seboj podeželske okraje. Kakor so šli za njim pri zadnjih volitvah, tako bodo šli sedaj. To je pa moč, na katero mora računati vsak kandidat. Naj se mesta še tako organizirajo, brez farmarskih okrajev ne morejo zmagati. Torej če bodo hoteli imeti demokrati zopet svojega governorja v uradu, bodo morali iti za Daveyem. Če pa ne bodo hoteli, bo še nadaljnji dve leti Bricker za governorja.

Drugi zelo vroč boj bodo imeli na rokah demokrati v 20. kongresnem okraju, kjer bo kandidiral za ponovno izvolitev Martin L. Sweeney. Proti njemu kandidirata letos dva demokrata in sicer Michael Feighan in William J. Kennick. Naš rojak Mr. Kennick ne pride v poštev, pač pa se bo boj vršil med obema Ircema. Pred leti smo vodili hud boj proti Sweeneyu in enkrat je prav malo manjkalo, da mu nismo spodnesli tla, ko je zmagal samo za nekaj 500 glasov. Od takrat smo pa boj proti njemu opustili in smo s kongresnikom prav dobro izhajali. Vselej, kadar smo ga vprašali za kako intervencijo v Washingtonu v prilog našim ljudem, je vselej rad in brez odloga pomagal. Torej nimamo prav nobene vzroka, da bi šli proti njemu. Dasi je njegov nasprotnik Mr. Feighan fin človek in zmogel državnik, pa je težko verjetno, da bi premagal Sweeneya, ki bo imel za seboj tudi delavske organizacije. Sweeneyev rekord v kongresu kar se tiče delavskih vprašanj je namreč brez madeža.

Mr. Sweeney je bil v zagati že preje, pa se je znal vedno izmotati in najbrže se bo tudi sedaj in bo dobil nominacijo. Nadaljnji vroč boj bo za nominacijo okrajnega šerifa. Republikanci imajo štiri kandidate za ta urad in glavna tekma se bo vršila med dvema, med Barryem, bivšim varnostnim direktorjem pod Hopkinsom in pa Emmet Potsom, policijskim kapetanom v pokoj. Politkarji trenutno preokupirajo nominacijo Barryu.

Tudi demokrati imajo več kandidatov za šerifa. Sedanjí šerif O'Donnell kandidira za ponovno izvolitev in bo nominacijo tudi najbrže dobil. Ima močno organizacijo in pa dober rekord glede uprave okrajne ječe, kjer je z raznimi renovacijami prihranil davkoplačevalcem mnogo denarja. Edino, kar imajo časopisi proti njemu je to, kot pravijo, da dovolj ne preganja igralnic v okraju, to je v raznih vasicah in mestecih v predmestju. Šerif je pa mnenja, dokler dotične vasi same trpe v svoji sredi igralnice, se on tudi ne bo vikal v njih razmere. Dozdej ga namreč še nobena teh prizadetih vasi ni poklicala na pomoč.

BESEDA IZ NARODA

Skupna društva fare sv. Lovrenca

Društveni zastopniki fare sv. Lovrenca bolj tiho zborujejo, ampak toliko bolj pridno delujejo. Zadnji mesec ste nas videli bolj pogosto hoditi po hišah, ko smo nabirali prispevke za nove zvonove. No sedaj so ti že plačani in smo tudi že za orgle nekaj nabrali, ampak še ne dovolj, kajti zadnja slikovna predstava, ki je bila prirejena za ta namen, ni bila tako obiskana kot smo pričakovali.

Res škoda za tako lepe slike, ki nam jih je kazal Mr. Anton Grdina skoro tri ure, pa tako malenkostna udeležba, posebno še, ko je šlo vse za tako plemeniti namen. Sedaj se pa zopet pripravljamo za nekaj lepega, kar se sploh še ni videlo na newburškem odru. To bo prav gotovo v nedeljo 21. aprila, če se ves Newburgh pripravljajo na ta večer, potem je že dovolj povedano, ker bo res nekaj posebnega. Priglasenih je že 20 nastopov. To so različni umetniki, sami naši ta mladi, tukaj rojeni Slovenci. Vsake vrste instrumente imajo, pa ne samo to, slišali boste tudi več lepih pevskih točk.

Eni bodo peli, drugi bodo igrali na piano, tretji na druge instrumente, zopet drugi bodo ropotali na bobne in proizvajali razne umetne plese itd. Vsega ni mogoče tukaj popisati. Ko nam je tajnik čital na zadnji seji ves program, ga je vzel skoraj pol ure, da ga je prebral in kar z veseljem smo poslušali vse točke druga za drugo, ter vse odobrili, da se izpeljejo kakor so bile prečitane. Sedaj pa samo prav nestrpno čakamo 21. aprila, da bomo vse to tudi videli, kajti kaj takega res še ni bilo na našem odru.

Torej, cenjeni farani, sedaj vidite, da zastopniki skupnih društev vedno delujejo za korist fare, so res od fare in za faro tudi delujejo. Zavzeli smo se, da naša cerkev mora biti dokončana in dodelana, to je naš cilj in želja vseh faranov. Zato pa se vsi pripravite na nedeljo, 21. aprila, ko se vam bo ob pol osmih pokazal ves omenjeni program, da ga boste videli in si ga boste želeli še enkrat videti.

Prijatelji moji, prepričan sem, da boste v resnici prišli, kajti ves ta naš trud in pa vaš dar, ki ga boste dali v obliki vstopnice, gre za najboljši plemeniti namen, gre za nov oltar. Naj bi ne bilo farana v naši naselbini, ki bi ne šel z veseljem na delo za to novo stavbo, ki bo kmalu dodelana in tudi izročena namenu, za katerega je bila postavljena.

Saj opazam, da sedaj, ko je zvonik že do vrha dodelan, vsak nekam bolj pokonci hodi, saj se zvonik vidi še skoro na milje daleč, ampak ko bodo pa v zvoniku še zvonovi močno udarjali, da se bo razlegalo čez hrib in čez plan, tedaj pa vem, da bo vsak ponosen, da je faran fare sv. Lovrenca in že kar vidim, kako ponosno bo stopal in še mogoče klobuk malo po strani potegnil!

Torej na delo z združenimi močmi, kadarkoli in kjerkoli — mali dar položi Bogu na oltar — marsikje smo že začeli, čeprav malo bolj težko, a vselej smo veselo dokončali. Naša fara slavi daleč okrog po svojih dobrih faranih in če Bog da, se bo tudi sedaj pisalo v zgodovini o dobrih faranih pri sv. Lovrencu. Še parkrat bo treba zavhati rokave in malo bolj krepko prijeti in cilj bo dosežen. Tako smo razmotrivali zastopniki na zadnjem sestanku z dobrim namenom, da gremo

po začetni poti naprej do zaželjenega cilja. Vas pozdravlja vaš zapisnikar,

Anton Meljač.

V Ljubljani bomo veseli

Euclid, Ohio. — Zima je že skoro za nami in prišla je težko pričakovana pomlad, čeprav se mora še malo boriti z mrzlimi zimskimi elementi, vendar pa so sončni žarki že malo toplejši tako, da že privabljajo prve pomladanske cvetlice izpod listja in tudi starčke vabijo na plan, da si ogrejejo premle stare ude in da si osvežijo svoje staro telo.

Iz tega razloga klub Ljubljana priredi plesno veselico in kratko enodejanko, da se še enkrat razveselimo in nasmejemo predno se nam približajo gorkejši časi. Na tej veselici vas čakajo tudi tri darila, katera so nam podarili naši slovenski trgovci in vse to lahko vidite za samo 25 centov in poleg tega pa boste še deležni kakšnega darila.

Dragi sosesčani in sosesčanke, apeliramo na vas, da posetite to prvo pomladansko prireditve. Jamčimo vam, da boste z vsem zadovoljni. Čisti preostanek od te prireditve pa gre za dom direktno ali indirektno.

Vsem je že znano, da se naš klub vedno trudi za naš dom in za napredek naše naselbine in našega mesta Ljubljane. Pridite, s tem nam daste moralno in gmotno podporo ter tako tudi sami pomagajte do boljšega napredka v naši naselbini.

Igrala bo prvovrstna godba, kajti igrali bodo Kristof bratje. Prav vljudno ste vabljeni, da pridete od blizu in daleč, posetite nas v sobo večer 30. marca v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave.

Vas vabi odbor.

Ob 30 letnici prihoda v Ameriko

 Piše France s clev. hriba
 (Nadaljevanje)

Ko smo tako čakali pozno ponoči na vlak v Inomostu, da nas odpelje naprej proti Bazel-u, kar pristopi k nam avstrijski orožnik (žandar). Zgledal je prav kot moj brat, ki je bil v tistem času že v orožniški (žandarski) službi, pa ni bil. Tedanji orožniki so nosili na glavi klobuke z velikim temno-modrim, menda petelinjim perjem.

Seveda, kot mož postavje je imel vso pravico, da je pregledal potne liste predno odrinemo v tujo državo.

Naš gorenjski vodja se je postavil pred moža postavje in mu pokazal nekaj potnih listov in se z njim dobro pogovoril v nemščini, vsaj tako sem si mislil, da se pogovarjata, ker drugega nisem razumel kakor samo nekaj "hinder-honder," bil sem namreč preveč oddaljen od njiju, ko sta se pogovarjala. Malo sem bil v strahu in sem si že mislil, zdaj bom pa kmalu jedel ljubljanski ričet na žabjeku kot pravi tista pesem.

Že sem se bal, da me bodo odpeljali nazaj v Ljubljano in mi povedali, da bom tam dobil veselo družbo, kjer bom imel nalogo mladim damam snaziti čevlje. Pri teh mislih sem se spomnil na tisto znano pesem:

V Ljubljano sem prišel
 korajžen vesel,
 pa jokati začel.
 sem žabjek zagledal,

En rojak me je vprašal:
 Kaj jokaš tako,
 al' počes po ljubci,
 ker bi rad zvedel kako...

Ne jokam po ljubci,
 jaz jokam zato,
 ker imamo tak' košto slabo.

Za frustik je ričet
 zabeljen z vodo,
 za večerjo nič drugega,
 kot biriči z lučjo...

Tak strah se me je loteval in pred oči so mi stopili vsi moji načrti, ki so mi sedaj najbrž splavali po vodi. Že sem si mislil, no prvo pismo, ki ga bosta prejela moja mati in oče, ga bosta dobila iz Ljubljane in bosta zvedela, da se že nahajam na žabjeku, kjer so me preoblekli v lepo pisano obleko, da me bodo ja vsa dekleta pogledala, ko bodo šla iz tobačne tovarne, češ, fant kaj boš hodil po nevosto v Ameriko, ko jih je pa doma dovolj.

Take so bile moje misli tedaj v čakalnici v Inomostu. Ob istem času je tam v omenjeni čakalnici čakalo tudi kakih 40 Bosancev, ki so bili oblečeni prav po svoje, in niso nič kaj privlačno zgledali, še cesarski stražnik se jih je nekam ogibal. Ti ljudje pa so imeli raznovrstne domače instrumente: gosli, tamburice, gitare itd., samo še ribniškega "konjička" jima je manjkalo. Vstopili so se v kolo in zaigrali in zaropotali tako, da smo že mislili, da se bo vse skupaj podrlo. Jaz sem se pomelal med nje in sem se na tak način izognil očesu postave, da mi ni pregledal koliko imam denarja v žepu.

Vlak je prižvižgal in hajdi naprej. Še samo eno zapreko sem imel in sem si mislil, če se še tej tako srečno izmuznem, potem bom pa srečno prišel v Ameriko in takrat pa z bogom moja rojstna domovina. Za 6 krajačev na dan že ne bom služil cesarja in bi si moral še sam kupovati biks za snajenje čevljev in pa tisti kisli kumis mi tudi ni nič kaj preveč dišal, pa še, če bi ga vsaj dali dovolj.

Rečem vam, da tako potovanja ni nič kaj preveč prijazno, ko more biti človek v večnem strahu. Vedno mi je bilo na mislih: zdaj pa zdaj me bo pograbil kakšen detektiv. Blizaj smo se Bazelu, še tega naj srečno zapustimo, potem smo po rešeni in res posrečilo se nam je.

(Dalje prihodnjič.)

IZ DOMOVINE

—Aretacija predrznega sleparja v Celju. — V Celju se je posrečilo aretirati predrznega sleparja, o katerem je poročalo časopisje, da je opeharil za več jurjev 4 mariborske trgovce. Njegov triki so takšni, da so mu morali res nasesti. V četrtek je prišel slepar v Celje, da bi tudi poskusil svojo srečo. V vinotoku Matkovič je naročil 10 litrov vina. Predstavil se je za rav. dr. Mayerja iz Gosposke ulice 19 ter prosil, da mu prinese vino na stanovanje, s seboj pa toliko drobiža, da bo lahko menjal tisonček. Ko je prinesel Šemrov Anton vino v hišo, št. 19, ga je ustavil slepar, elegantno oblečen, in rekel, naj mu izroči denar, on pa da bo skočil po tisonček h gopej, ker se mudi. Sleparju se je "res mudilo" in jo je pobrisal skozi dvorišče ter zbežal. Šemrov je takoj uvidel, da je imel opravka z goljufom. Tekel je za njim a slepar je ušel ter se skril v klet Gremija trgovcev v Razlagovi ulici. Okrog 7 zvečer se je posrečilo, da so sleparja ujeli in ga izročili policiji. Pri aretaciji je policija našla v njegovih nogavicah 800 din, v podlogi hlače za pasom pa 2,500 din. Slepar se je v Mariboru izdajal za Mayerholda, prof. Beveca, imel pa je tudi več drugih legitimacij. Pri včerajšnjem zaslišanju je priznal, da je Mastnak Franc, doma iz Loke pri Zidanem mostu. Izročili so ga mariborski policiji, kjer ga bodo še natančneje zaslišali.

PODPIRAJTE SLOVENSKE TRGOVCE

Za
 pouk
 in
 izobrazbo
 Piše
 LOVRENC
 SUHADOLNIK

članek 27 DOBER NASVET

Ko otrok pohaja v šolo je potrebno, da ima pri domačem učenju in izvrševanju domačih nalog mir. Če slučajno drugi člani družine radi poslušajo radio programe, tedaj je nujno potrebno, da je za učenca odločena posebna soba, kjer ga nihče ne bo motil. Zapomniti si moramo, da je mir pri učenju neobhodno potreben.

"Zdrava duša v zdravem telesu." Tako govori stari latinski pregovor. Torej vidimo, da če telo ni zdravo, da tudi duha ne more delovati. Poleg dobre, zdrave in tečne hrane je potrebna tudi telesna vzgoja — telovadba. Kakor se krepim um pri učenju, ravno tako je treba krepiti tudi telo s pravilno telovadbo in vajami na prostem. Ni pa to potrebno, da mora biti ravno v telovadnici, ampak v telovadbo spadajo tudi vse razne žigometne igre in razni športi.

Uspehov moremo pričakovati le tedaj, če je zdravo telo, kajti potem bo tudi duša lahko delovala. To je posebno važno za otroke v šolski dobi.

Kakor sem že omenil, otroci potrebujejo pri učenju mir. Saj vidimo sami na sebi, da nam je nemogoče zbrati svoje misli pri čitanju, če nas vedno nekdo moti, to pa občuti otrok pri učenju še bolj kot mi starejši, ker otrok je že tako ustvarjen, da mu misli rade uhajajo na kaj drugega kakor učenje. Torej, če pričakujemo od svojega otroka dobrega uspeha, potem se držimo tega navodila.

Posebno pa moti otroka pri učenju, če ob istem času igra radio. V prostorih, kjer otroci študirajo bi moral vladati popoln mir. Dolžnost vsakega očeta in matere je, da pazita na to, ker brez miru otrok nikakor ne more pri učenju zbrati svojih misli in za to je tudi nemogoče pričakovati, da bo šolsko delo napravljeno kot bi moralo biti.

Danes vas zopet vabim, da pridete in obiščete mojo šolo in boste sami videli kaj pomeni mir pri učenju in to boste najboljše videli v šolski sobi. Povem vam, da boste dobili moje učence zastopljene v delo, da boste mislili, da mora dotično delo biti v resnici zgotovljeno v enem dnevu.

Moja filozofija življenja je: Delaj kadar je čas zato in igray in zabavaj se, kadar je čas za zabavo. Torej vsaka reč ob svojem času.

Ko vaš otrok doseže sedmi ali osmi razred, tedaj je vaša dolžnost kot starši, da se s svojimi otroci malo bolj resno pogovarjate in jih tako polagoma napelujete, da bodo pričeli misliti za kaj bi se odločili, ko pričnejo pohajati v višjo šolo. Zavedajmo se, da otrok brez nasveta staršev lahko napravi usodno napako, katero bo obžaloval vse svoje življenje.

V tej dobi je velike koristi za otroka, če se z očetom večkrat pogovarja o tem ali onem poslu. Očetova naloga je, da otroku razloži dobro in slabo stran tega ali onega poklica. Posebno vpliva na otrokovo dušo in tudi odločitev kam se bo podal, če mu oče ali mati pojasnita kakšno je to ali ono delo glede na zaslužek, snaznost, vpliv na zdravje, stalnost zaposlitve in kakšne važnosti je delo za človeško družbo. Vse to je velike važnosti za otroke, da si potem v višji šoli znajo zbrati pravi poklic, za katerega se čutijo zmožni in do katerega bodo imeli tudi veselje še po-

tem, ko dorastejo.
 (Dalje prihodnjič.)

Legar in lakota v belgijski Afriki

Ruanda-Urundi je velika dežela, je dvakrat tako velika kakor Belgija in leži sredi Afrike. Meri 53,000 kv. km in ima 3 in pol milijona prebivalcev in sicer skoraj samih zamorcev in je po versailski pogodbi postala mandatna dežela belgijske vlade. Belgija je vložila v ta kos zemlje, kakor tudi v svojo sosedno kolonijo, veliko denarja za gradnjo cest, šol in za izboljšanje poljedelstva. — Ruanda-Urundi ima aktivno trgovsko bilanco in vsako leto izvažajo za 75 milijonov belgijskih frankov kave, bombaža, kakava, gumija, kož in krzna. Ima svojega belgijskega guvernerja, ki se imenuje Jungers, in biva v mestecu Usunbura.

Dežela ima bogato poljedelsko bogočnost. Kakor presojajo belgijski strokovnjaki, bo mogoče v tej deželi dvakrat toliko pridelati, mimo tega pa vsebuje še mnogo bakra in kositra. Toda za zdaj so ti zakladi še globoko v zemlji skriti, in domačini se bojujejo proti prirodnim silam, to je proti suši, gozdnim požarom in pa nalezljivim boleznim, prav tako kakor so se borili njihovi predniki pred 100 in pred 1000 leti.

Seveda pa belgijska vlada to zadevno pomaga in skrbi za prebivalstvo. Prav zdaj trajajo ondje že več tednov strahotna suša, žitna polja so kakor izžgana, živina poginja od žeje in v vsej deželi je lakota. Ker ni zadosti pitne vode, se je razpasla epidemija legarja, ki je napadel del dežele.

Belgijski guverner Jungers je na vse kraje brezzično prosil pomoči in že čez 24 ur za njegovi SOS klici so se pripeljali iz sosednih garnizij belgijskega Konga prvi tovorni avtomobili z živili in s sodi prečiščene vode in z zdravili. Druga ekspedicija tovornih avtomobilov je pripeljala svežega žita za setev, saj je letošnja žetev popolnoma uničena. Ker so ceste nove, niso prišli tovorni avtomobili prepozno. Na raznih krajih dežele so že razdelili živila, bolnike z legarjem so dali v bolnišnice, prebivalstvo so cepili, in nevarnost je odstranjena. Tako je guverner Jungers rešil pravočasno 3 in pol milijona domačinov, da niso postali žrtev legarja in lakote. Torej je tehnični napredek le nekaj vreden!

—Odkrita kovačnica za ponarejanje denarja. Pragerski orožniki so nedavno odkrili moderno opremljeno kovačnico za ponarejanje desetdinarskih novcev. Na sled ponarejalcem so prišli na ta način, da so dobili obvestilo od mariborske policije, da so v Mariboru prijeli nekega razpečevalca ponarejenih desetakov, ki je priznal, da je dobival ponarejen denar s Pragerskega. Na podlagi tega obvestila so orožniki šli na preiskavo, na podlagi katere so aretirali kovača Maksa Dro, ki je bil že zaprt zaradi ponarejanja, njegovega brata ključavničarja Otona Dro, posestnika Ježica iz Poljčan in nekega Sušniloviča iz Studencev pri Mariboru.

Če verjamele al' pa ne

Profesorjeva žena: "Micka, kaj sta pa imela z mojim možem, da je tako togoten?"

Micka: "Veste, gospod profesor so me poklicali pri večerji v sobo in me vprašali, kaj plava v juhi. Pa sem jim rekla: "Kakšen profesor pa ste, da še čisto ene navadne muhe ne poznate?"

Sinko: "Kakšen je dober trgovec?"

Oče: "Dober trgovec je tisti, ki ti prodaja celo obleko, čeprav si mislil pri njem kupiti samo gumb za ovratnik."

WINNETOU

Pe nemakem tiraliku K. Maya

Vzel sem daljnogled v roke. Nosim ga s seboj po vseh potovanjih, mnogo mi koristi, večkrat mi je že življenje rešil.

Najprvo sem si ogledal jezdeca. Belokožec je bil, po obleki sem ga spoznal, predvsem pa na tem, da je imel na glavi nekaj kakor klobuku podobnega. Indijanci ne nosijo klobukov.

Nameril sem steklo še na sumljive točke za njim.

Res — nisem se zmotil.

Štirje Indijanci so bili, čisto razločno sem jih videl. S puškami in tomahawki so bili oboroženi in njihovi obrazi so bili z bojnimi barvami čez in čez pomazani. In po barvah sem spoznal, da so Ogellalle. Njihovi konji so bili izredno dobri. Potovali so po sledi belega.

Ali so ga zasledovali? — Ni bilo dvoma. Siouxi so neizprosni sovražniki belih in Ogellalle so izmed vseh Siousov najkровоoločnejši. Prijatelji si tile spodaj, beli in Ogellalle, gotovo niso bili, sicer bi ne jedli tako daleč narazen.

Beli neznanec je bil v nevarnosti. Ali je vedel, da ga zasledujejo? In kdo je bil?

Prišel mi je že tako blizu, da sem ga lahko natančno opazoval.

Majhen človek je bil, silno mršav. Na glavi je imel staro klobučnasto pokrivalo, ki je gotovo že davno izgubilo krajnike. Na preriji tak klobuk ne vzbuja pozornosti, še vse bolj čudna pokrivala srečavaš in ravno narobe je, — novi, snažni obleki se bo prerijski lovec čudil, če jo sreča na preriji.

Pa ta klobuk brez je pomanjkljivost, ki sem se ji zelo čudil. Mož namreč ni imel ušes, ali prav za prav uhljev. Tam, kjer imajo ljudje uhlje, sem videl le zaraščeno brazgotino. Možu je nekdo ušesa porezal —

Ogrnjen je bil v ogromno odejo, ki mu je zakrivala vse gorje telo. Nisem videl drugega ko dvoje suhih nog, ki so tičale v takih čudnih škornjih, da bi bili nad njimi v stari Evropi z glavami majali in se jim smejali. Tiste vrste so bili njegovi škornji, kakršne si južnoameriški gauči (izg. gaučo — pomeni v španskem narečju Južne Amerikega živinorejca, pastirja, približno isto, kar vaquero v Mehiki in cowboy v Zedinjenih državah) sami prirokujejo. Ubitemu konju namreč odsekajo kopito in mu slečejo kožo z noge pa si jo nataknejo na lastno nogo, dokler je še topla in mehka, ter pustijo, da se na njej ohladi. Koža se posuši in se tesno stisne krog noge in beder. Dobro se prilaga tako obuvali nogi, to je res, pa eno posebnost ima, — po lastnih podplatih hodiš v njem.

Na sedlu je visela možu neka reč, ki bi naj bila najbrž puška, pa je bila bolj podobna krepelcu, ki ga človek mimogrede v gozdu pobere. Prav kakor klobuku se tudi tej puški nisem čisto nič čudil. Prerijski lovec z lepo, skrbno negovano puško najnovejšega ustroja, — tak bi vzbujal pozornost in dvomili bi na zapadu o njem, ali jo vobče zna v roke prijeti. Videl sem v rokah prerijskih lovecev puške, ki bi se sam le z največjo previdnostjo dotaknil in ki so spadle vse prej v muzej ko pa na nevarni zapad. Lastnik takega čudaškega orožja pa bo z vsakim strelom nezmotljivo pogodil.

In šele neznanec konj —! Niti pare bi ne dal za tako mrho! Kobilica je bila, noge pa je imela dolge in sloke kakor kamela, truplo je bilo mršavo, da so se vsa rebra videla, repa vobče ni imela, le kratak, košen štrcelj, ki je neprestano in živahno migal. Glava te živine pa je bila smešno velika in ušesa so bila dolga, da bi se jih človek kar ustrašil. Zdelo se je, kot da si

je žival dele svojega telesa izposodila od konja, osla in kamele. In da je bil ves prizor še klavnejši, je pri hoji kobilica tiščala glavo k tlom in dolga ušesa so ji ohlapno visela čez oči in do gobca.

Prava karikatura prerijskega loveca! Na vzhodu bi se možu režali in da sem novinec, greenhorn, v običajni zapada, bi se mu bil tudi sam smejal. Toda poznal sem take posebnež divjega zapada, vedel sem, da ga ne smem soditi po njegovi čudaški zunanosti. Mož je bil prerijski lovec, westman pristnega kova, spet eden izmed junakov zapada, ki njegovo pravo vrednost še znaš ceniti, ko ga temeljito poznaš.

In ta dobri mož gotovo niti vedel ni, tako sem sodil, da so mu za petami najzagrizenejši sovražniki prerijskega loveca. Sicer bi ne bil jedil tako malomarno in brezbržno in bi se bil od časa do časa vsaj ozrl za zasledovalci.

Prijezdil je blizu do moje sledi, le še kakih sto korakov je bil oddaljen od nje.

Kdo da je prej opazil sled, jezdec ali kobilica, tega bi ne mogel reči. Le to sem čisto dobro videl, da je kobilica kar sama obstala, še niže sklonila svojo smešno veliko glavo in zaškilila v sled mojega mustanga. Njena brezkončna dolga ušesa so oživila, živahno je migala z njimi in kolobarila, jih položila daleč nazaj po vratu, pa spet naprej, kakor bi hotela sled nabosti. Bila je podobna, kot da ji hoče nevidna roka uhlje z vsi silo odviti.

Jezdec se je pripravljaj, da bi zlezal s konja. Menda si je mislil sled natančno ogledati. Pa preveč dragocenega časa bi bil izgubil, zasledovalci bi mu bili prišli preblizu. Zato se sicer tistih štirih rdečkarjev ne njemu ne meni ni bilo treba, pa lahko sva se jih na boljši način iznebila.

Zato sem možu zaklical: "Halo —! Čujte, mož! Pridite nekoliko bliže k meni, pa ostanite spodaj v dolinici!"

Napol sem se dvignil iz za roba višine, da bi me videl. Uspeh mojega klicanja je bil različen. Najprvo je mršava kobilica šnila z glavo kvišku, pogledovala po strani gori k meni, položila ušesa naprej, kot da me misli nabosti, pa marljivo migala s kratkim, golim štrcljem, ki je edini še zaznamoval mesto, kjer se je svojčas košatil rep.

In tudi mož sam je pogledal po meni, pa ostal v sedlu. Vrnil mi je moje besede in zaklical:

"Halo —! Čujte, mož! Pazite drugikrat na svoj glas pa tulite nekoliko rahleje! Na temle starem travniku človek nikdar ne ve, ali ne poslušajo kje kaka nepoklicana ušesa, ki jim ni treba nič slišati!"

Pojdi, Tony!"

Torej Tony je bilo ime njegovi tako zanimivo sestavljeni kobilici —. Stari Sam Hawkens je klical svojo mulo za Mary —. Samotni prerijski lovec cele tedne ne sreča prijateljskega živiga bitja, razumljivo je, da občuje s svojim konjem kakor s človekom, s prijateljem.

Na prijazni poziv je premaknila mršava kobilica svoje neskončne noge, stopila ob sledi in kar sama obstala poleg mojega mustanga. Z ošabnim, prezirljivim pogledom ga je ošinila pa mu pokazala tisti del telesa, ki se pri ladji krn imenuje. Prerijski lovec si zna svojo žival tako vzgajati, da živi samo za svojega gospodarja in noče nikogar drugega poznati, tudi nikogar ne pusti v sedlo razen svojega gospodarja. Jezdec in konj sta neločljiva, pa sta si tudi po značaju včasih sumljivo podobna.

Prišel je bliže.

(Dalje prihodnjic.)

Studenec

Ptički so žvrgoleli v sivem skalovju, kjer je izviraj studenec. Po kratki vesini je držala k njemu steza, ki so jo bili naredili že tako zdavnaj, da ni nihče pametoval, kdaj. Po rebrbi je rastle trava in šipkovo grmičevje. Tam, kjer se je studenec iztekal v ravno polje pod vasjo, so bili postavili polkrožen nizek obloka zid. A nobeden v vasi ni vedel, kdaj in kdo ga je bil naredil. Zgradili so ga njihovi predniki, katerih kosti so zdaj pač ko mivka, morebiti ko tista na produ. Kamni v zidu so bili majhni, menda so se od starosti vlezli. Nobeden se jih ni pritikal. Poraščeni so bili z osmojenim mahom.

Studenec je izviraj iz ozke reže v tankem skladu črnega škrla, ki je bil pod vrhnjo brnjo. Naredil je majhen bel slap in se ulil v čašasto kamenico, ki si jo je bil izgledal v apnenčasto skalo. Kamenica se je svetila ko srebro; izleščili so jo ljudje, ki so že na stoletja črpali iz nje dragoceno vodo.

Voda, ki se je razlivala iz kamenice, se je po kamnitnem izlivu otekala v blatnasto lokev. Ondi so rastle kreše in plavile po vodi ostro dišeče zelene poganjke.

Žuborenje zdavnjega studenca je bilo slišati gor na goljavo, kjer so stale s slamo krite hiše. Tako tiha je bila priroda tega soparnega poletnega dne.

Na kamnu ob čašasti kamenici je sedela mlada ženska in zajemala vodo. Črepalo je zvenčalo; dokler ni bila kamenica prazna. Ženska je čakala, da beli slap znova nalije vodo in medtem gledala svojega otroka, ki je bredel med krešmi v lokvi. Gledala je malega in se od sreče smehljala.

Na hip se je zdrlila in prekrižala. Po travnatu poti od vasi sem je šla grda zgrbljena

starka. Oprirala se je na palico in sama zase nekaj momljala. Šla je stuljena v dve gube. Rdeče hodnično krilo ji je opletalo po tleh. Na glavi je imela črno, pod brado zavezano ruto. Izpod nje je škililo dvoje prodirljivih starih oči. Bledosive ustnice je imela razpotevane, da je bilo videti škribne. Roka, ki je držala palico, je bila velika grbava kost, takšna kot kolkova kost starega kljuseta. Starka je bila bosa. Noge je imela rdeče in otekle, palce pa neznansko velike.

Ko je mlada ženska zagledala prihajati starko, je naglo ustila, čeprav je imela šele pol vedra vode. Prijela je malega za roko in odšla prav tedaj, ko je ženšče prišlo do starinskega zidu. Starka je zagledala otroka, se zlobno zarežala in poskusila zravnati se.

"Bog nas varuj vsega hudega!" je vrisnila mlada ženska.

Naglo je odšla. Starka je gledala za njo in za zaprtimi usti ji je hroplo tako, kakor hroplja umirajoči. Potem se je obrnila k vodnjaku in trdo sedla na kamen. S palico je udarila ob skalo in bebljala:

"Le teči, bela voda. Izpiraj njegove razgubljene kosti in poi njegovega duha. Teči, a malih ne razveseljuj! Zastrupi mlade kosti in stori, da bodo zbolele in shirale vse mlade neveste, ki jih objemajo njihovi ljubi."

Z životom se je nagnila preko upognjenih kolen in prisluhnila žuborenju bele vode. Voda pa je posmehljivo šumela. Usušena in jalovka, ko od časa načas kamni stara in zvenjena in kakor kreše trpka ženščina je poslušala žuborenje zdavnjega, zmeraj mladega studenca. Bel in svež se je pretekal v posrebrano kamenico. Prisluhovala je in globala vase. V mislih so ji bili pretekli časi. Strepotala je in v njene blazine oči se je vkradel čuden žar.

Gledala je svoj blazni privid. Veliko, vitko dekle, črnih las in sladnih ustnic. To je bila ona. Nekega poletnega večera ga je dobila pri studencu. Prišel je pit, pa sta se poljubila in si obljubila zvestovo. Bilo je pred šestdesetimi leti.

Mesec dni je koprnela po njem s plašno željo v zvenemirjenem mlademu telesu. On in njegov brat sta zgradila novo hišo za mlado nevesto. Potem se je omožila in prebila z njim dvoje čudno lepih noči.

Tretjega večera je prišel njegov brat. Ravnokar se je bilo znočilo. Bil je poletni večer. Vrata so bila odprta, a luč ni bila prižgana. V mislih na noč sta se bila po večerji zasedla pri ognjišču.

Brat je vstopil, pozdravil in dejal:

"Po ptičja jajca gremo k solni čeri. Greš z nami, John?"

Njen mož se je ozrl vanjo in se nasmehnil.

"Nikar ne hodi," mu je rekla. A brat je zbadljivo usekal:

"Zakon nima prenamediti moža v strašljivca."

Tedaj je vstal, da bi šel. Ona se ga je oklenila in prosila, naj ostane. Pa se je je nejevoljno otresel, zakaj brat se je norčeval z njegovo srčnostjo.

"Ni ga človeka," je dejal, "ki bi mogel trdit, da sem bojazljiv."

Oprtil si je vrvi in vrečo in s drugimi vred odšel k čeri.

Odšli so in ostala je sama. Dolgo je ždela ob ugašajočem ognju. Mesec je izšel in razsvetlil vežo z bledo lučjo. Začela se je bati. Telo ji je odrevenelo in v duhu je videla tako strašne prikazni, da se ji je čelo orosilo z mrzlim znojem. Sedela je ob ugaslem ognju in strmela v mesečino, a ganiti se ni mogla.

Hipoma so se iz tihe noči izvili grozni kriki, se ji je zdelo. Skočila je, bila na noge in divje zavpila. A ni se zavedala, da

je sama zakričala. Tako je bila zmešana, da je v odjeku slišala glas svojega moža. Videla je razdrapano čer in na njej smrt.

Planila je iz hiše in še vedno se ji je slišalo, da ji v ušesih odmeva kričanje. V vasi so bili že vsi polegli, ko je tekla po tihi poti. Kakor strašila so trmele vanjo z mesečino obsijane slamnate strehe in čarovni kamni. Kmalu je zaslišala šumenje morja in zagledala od mesečine sija osvetljeno gladino. Trepetava svetloba rumene luči se je bleščala daleč po temni valujoči ravni.

Šla je vzdolž grebenov tihih čeri. In še vedno se ji je slišalo, da čuje krike. Naposled je zagledala ravno pred seboj skupino moških. Postala je. Telo ji je zmrtvelo. Moški so krili z rokami. Tudi vpili so. Besed pa ni razumela, čeprav jih je slišala. Besede ji niso nič pomenile.

Zahropla je in se poglala naprej. A so jo prestegli in odvlekli nazaj z roba čeri. Srepla je vanje in jim ogrizla roke. Zvezali so jo z vrvo. Utišila se je in ležala pri miru.

Nič več ji ni bilo hudo in nič več se ji ni slišalo, da bi kdo kričal. Telo ji je bilo ko omočeno in srce tako trudno, kakor da je postalo težak oblak. Vedela pa je, da njega ni. Iz oči jim je brala, da ga ji je vzela smrt. Videla je na težko skalo navezano vrv. Videla je tudi drugi konec vrvi, utrgani konec. Z grozo v očeh so moški otipavali vrv. Tako so jo zvrle kvišku, s pretiranim koncem.

Nenadoma je njegov brat ko blazen zakričal:

"Ubili smo ga, ko smo natezali vrv, da bi jo izmotali iz skalovja!"

"Tiho bodi! Ona te sliši," je rekel nekdo.

"Naj sliši," je odvrnil. "Saj ji je usojen samo še grob."

"Ali pa žalost, ki ji ni konca. In to je hujše," so dejali. "Navežite me na vrv, da grem ponj," je dejal brat.

Tako jih je slišala govoriti, pa se ni ganila in ni ji bilo hudo. Gledala jih je ko zvedčen otrok.

Brata so navezali na vrv. Prekrižal se je in spustil so ga niz prednjo stran čeri. K laktu je imel privezano vrečo. Ko je izginil med skalovjem, je videla, da mu je obraz mrzel in razvnet. Bil je srčen kakor njen mož, njegov brat.

Ko so čakali, jo je nekdo pogovarjala, a ona mu ni nobene odgovorila. Nato jih je videla vleči vrv. Pazljivo so jo vlekli čez skalni previs. Vreča je bila naprčena.

Ona je pobledela in se začela bebasto hihitati.

"Zmešalo se ji je," so šepetali.

Spet so spustili vrv in zvrle kvišku še njegovega brata. V obraz je bil videti še vedno hraber in neustrašen, toda bil je zelo blede.

"Nisem dobil vsega," je spravil skozi zobe. "Glavo in noge je odnesla bibavica."

Bratove roke so bile krvave.

Ko so jo vedli domov, jih je vso pot otročje spraševala:

"Kaj ste nabrali v vrečo?"

Po tistem je minilo že šestdeset let. Vsa ta leta ni nikoli jokala. A žalost jo je razjedela ko rakova bolezen; tako silna je bila, da še smrt ni mogla do nje. Fantje si niso več upali zagledati se v njene plašne oči. Telo ji je venelo, dokler ni bilo kakor njena duša. Postala je takšna, da je bila vaščanom v grozo. Kadar je srečala koga, ki je bil mlad, je pljuvala vanj in ga preklinjala.

Vsa ta leta pa je vsak dan zahajala k studencu kjer jo je njen ljubi prvič poljubil.

Privid je izginil sam po sebi. Starkine oči so bile utrjene. Grde ustnice so se ji našobile. Spet se je zagledala v kameni-

co, ki je bila ko srebrna, in udarila je s palico po skali.

"Le teči bela voda," je mrmrjala. "Teci preko njegovih razgubljenih kosti. Ti ječava čarovnica, ti si ga videla umreti. Vsi umro, a ti vedno tečeš, ti čarovnica!"

Tako je bebljala ob studencu, ki se ji je po svoje posmihal.

IZ PRIMORJA

—Il. Bistrica, jan. 1940. Pred dnevi so pripeljali v tukajšnje zapore tri moške s Topolca, in sicer kovača Kirna Iv., Čeligoj Jožeta, po domače Deželovega in Skok Jožeta, po domače Blaževega. Prva dva Kirn Iv. in Čeligoj Jože sta bila konfinirana vsak na tri leta. Kirn je bil poslan v Potenzo, za Čeligoja ni znano kam. Skok pa je bil pridržan v bistrških zaporih.

—Idrija, feb. 1940. Ko se je pred dnevi pozno zvečer vračal domov načelnik okrajne hranilnice in posojilnice v Idriji Rafael Kobal, so ga v sami veži hiše, kjer je na stanovanju in kjer so tudi prostori posojilnice, napadli trije maskirani neznanci. Nekdo od napadalcev mu je z revolverjem zagrozil, da mora molčati, medtem ko sta ostala dva stikala po njegovih žepih. Vzeli so mu denarnico in ključce, s katerimi so verjetno upali priti do hranilniškega denarja. Ker ga je nek napadalec le preveč pritisnil, je Kobal nehoti zavpil, kar je opozorilo ženo, ki je, videč nevarnost, pričela klicati na pomoč. Napadalcu so jo nato naglih nog odkurili skozi zadnja vrata skozi katera so se bili verjetno tudi vtihotapili v poslopje, in ni za njimi nikakega sledu, čeprav so bili takoj alarmirani varnostni organi. Kobal je prepričan, da so bili napadalcu domačini, ker jih je izdajal domači naglas, čeprav so tistih par kratkih besedi izgovorili v italijanski.

Ljudi je godelek zelo razburil, ker se pri nas sličen slučaj še ni primeril. —Uboj pri Dekanah pred sodiščem. Pred tržaškimi sodiščem se je končal proces proti Josipu Bossiju in njegovemu sinu Mariju, ki sta pred meseci umorila in oropala Kacijana Bertoka in ga vrgla v prepad v bližini Dekanov. Zaradi pomanjkanja dokazov je bil oče oproščen, sin pa obsojen na 19 let zapor, 3 leta poboljševalnice in 3 leta policijskega nadzorstva. Sodniki so upoštevali olajševalne okoliščnosti, da je bil sin z umorjenim sprt, da je duševno obremenjen in da ni umoril Bertoka zaradi ropu.

—Trst. Luciji Smokovičevi je zgorel senik s 100 stoti sena. Poklicani gasilci niso mogli rešiti senika in sena, vendar se jim je posrečilo, da se ni požar razširil na druge objekte. Škode je 4500 lir. —V Trnovem pri Il. Bistrici je umrla prejšnji teden komaj 46 let stara trgovka Hrvatini Lenčka, mati štirih otrok. Pokojna, ki je bila rojena na Premu, je že 15 let bolehal za boleznijo na črevesju in je te dneve podlegla. Bila je dobrosrčna in blaga mati, in kot taka znana daleč naokrog.

MALI OGLASI

Stanovanje se odda

Odda se 5 čednih sob, vse prenovljeno; kopališče in garaža; zgorej; odda se po nizki ceni. Stanovanje se nahaja na 1049 E. 62nd St. Poizve se na 4017 St. Clair Ave. (75)

Izkušen mesar

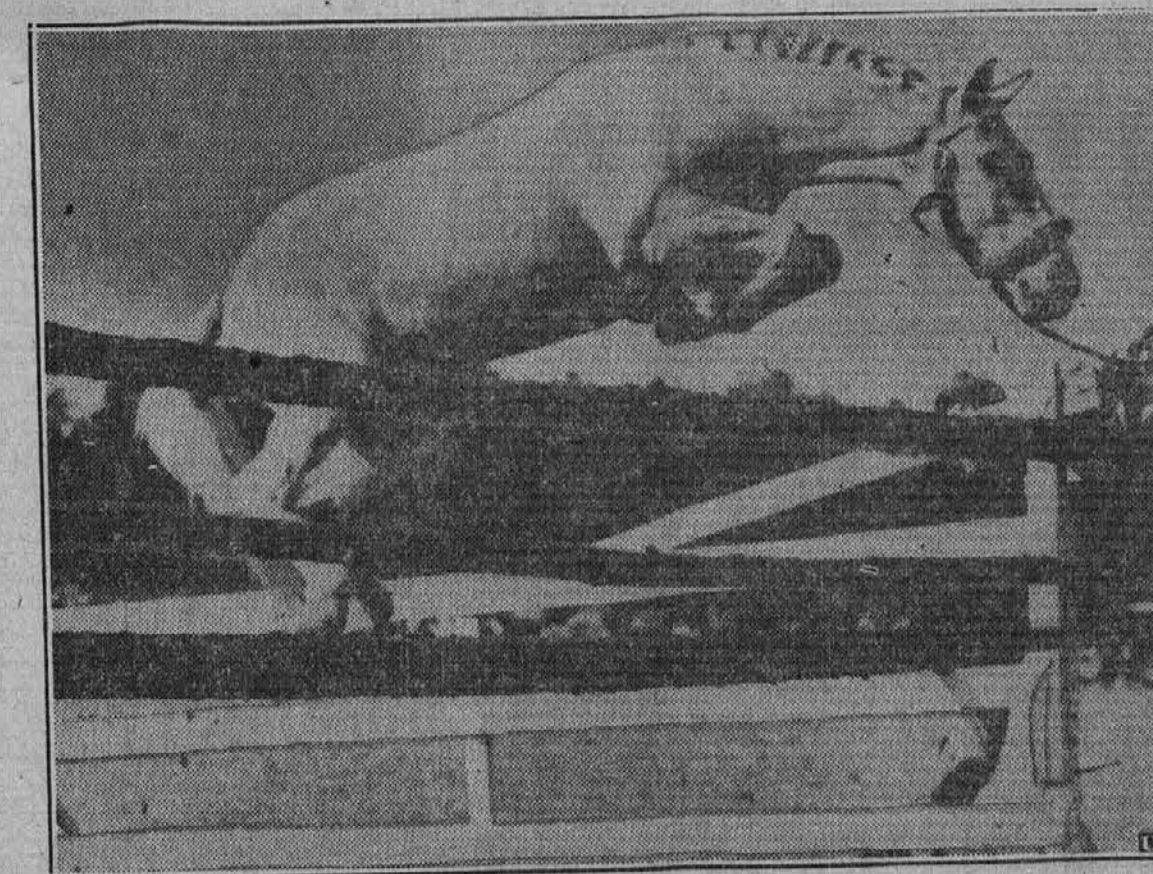
Mlad izkušen mesar si želi dobiti delo. Pokličite ENdicott 2269. (74)

Delo dobi

Ženska, nad 25 let stara, dobi stalno delo pri pošteni družini brez otrok. Lahko ostane čez noč. Splošna hišna dela in navadno kuhanje. Za več pojasnil vprašajte na 434 E. 157th St. (74)

Mornarji nemške ladje Hanover, katero so potopili, da so s tem preprečili začetje od strani Angležev. Mornarji so bili odpeljani v Trizillo. Ladja je vozila rudo in les, ta čas se je nahajala v Mona prekopu, ko so jo začele preganjati angleške ladje.

Little Squire, katerega lastuje Mrs. William J. Kennedy iz Dedham, Mass., je pokazal kako se preskoči 6 čevljev in 4 palce visoko ograjo. Razstava se je vršila v Pinehurst, N. C.

Oliver Twist

C. Dickens-O. Župančič

Prav tisti čas so se po naključju v kuhinji krepčali gospod Giles, Brittles in kotličkar po nočnih naporih in strahovih s čajem in drugim takim. Pa ne da bi bila navada gospodara Gilesa, da bi bil s podrejenimi mu služabniki predomač; ne, kazal je proti njim rajši neko visoko priljudnost, ki je bila res da prikupna, a jih je vendar vedno opominjala, koliko je njegovo stališče višje od njihovega. A smrt, ogenj in vlom izravna vse ljudi. Tako je sedel gospod Giles z razkrošenimi nogami pred kuhinjskim ognjiščem; levico je bil naslonil ob mizo, z desnico pa je podčrtaval svoje natančno in podrobno poročilo o vlogu, ki so ga njegovi poslušalci (prav posebno pa kuharica in dekla, ki sta bili tudi zraven) tako zvesto poslušali, da si še dihati niso upali.

"Okoli polj treh je bilo," je pravil gospod Giles, "pa ne bi prisegel, da ni bilo mogoče malo bliže tretji uri, ko se zbudim, pa se obrnem v postelji, takole po priliki (in gospod Giles se je obrnil na stolu in potegnil ogel namiznega prta preko sebe, da bi jim predočil odejo) pa se mi zazdi, da slišim nekak šum."

Ob tej točki pripovedovanja je kuharica podedala in rekla dekli, naj gre in zaklene vrata, ta je prosila Brittlesa, Brittles kotličkarja in kotličkar se je delal, kakor bi ne slišal.

"... da slišim nekak šum," je nadaljeval gospod Giles. "Pa pravim najprej: 'to se ti samo tako zdi.' Pravkar sem hotel spet zaspati, pa zaslišim vnovič prav razločno tisti šum."

"Pa kako je šumelo?" je vprašala kuharica.

"Takole nekako škralbljalo je," je odgovoril gospod Giles in pogledal od obraza do obraza.

"Bolj tako je bilo, kakor bi drgnil z železnim drogom po strgalcu za muškatove orehe," se je vstulil Brittles.

"Tako je bilo, ko si ti slišal," je zavrnil gospod Giles; "takrat pa je šumelo, kakor bi škralbljalo. Odgrnem odejo," je nadaljeval gospod Giles in odvil namizni prt s sebe, "sedem v postelji, pa poslušam."

Kuharica in dekla sta hkrati zavrčala: "Moj Bog nebeški!" in zmaknili svoja stola.

"In takrat sem pa slišal čisto natanko," je zopet povzel besedo gospod Giles. "Nekdo, pravim, odpira na silo kakva vrata ali pa okno. Kaj je storiti? Tega ubogega fanta, Brittlesa, hočem zbuditi, da ga ne umore v postelji, ali pa, pravim, da mu ne prežejo grla od desnega do levega ušesa, ne da bi le količkar vedel za to."

Tu so se vse oči uprle v Brittlesa, ta pa je gledal v govornika in strmel vanj z nastežaj odprtimi usti in z neznansko grozo na obrazu.

"Pa vržem odejo stran," je rekel Giles, vrzel namizni prt s sebe in ostro gledal kuharico in deklo, "zlezem potihoma s postelje, natakem si..."

"... vpricho dam, gospod Giles!" je zamrmral kotličkar.

"... čevlje, sir," je rekel Giles, obrnjen proti onemu, s posebnim poudarkom na besedi "čevlje"; "sežem po nabiti pištoli, ki mi jo prinese vsak večer v sobo, pa grem po prstih v njegovo sobo. 'Brittles,' pravim, ko sem ga zbudil, 'ne smeš se ustrašiti!' pravim."

"Tako ste rekli, res," je pripomnil Brittles s tihim glasom. "Brittles," pravim, 'mislim, da sva oba mrtva,' je nadaljeval

imamo, ma'am! Tata imamo, gospodična! Ranjen je, gospodična! Jaz sem ga zadel, gospodična, in Brittles je držal luč."

"V svetliki, gospodična!" je zakričal Brittles z roko ob ustih, da bi mu glas bolj nesel.

Dekli sta stekli po stopnicah pravit, da je gospod Giles ujel enega razbojnika. In kotličkar si je prizadeval okrog Olivera, da ne bi umrl, še preden bo obešen. V ta hrup in v to beganje se je oglasil nežen ženski glas, ki je ta hip vse potolažil.

"Giles!" je zašepetal glas od vrha stopnic.

"Tukaj sem, miss," je odgovoril gospod Giles. "Ni straha, miss; se mi ni dosti zgodilo. Ni se prehudu upiral, miss. Hitro me je bilo preveč zanj."

"Pst!" je odgovorila mlada dama. "Saj boste teto tako prestrašili, kakor so jo tatovi. Ali je revež hudo ranjen?"

"Strašno hudo ranjen, miss," je odgovoril Giles z nepopisnim samozadovoljstvom.

"Tak je, kakor da bo zdaj zdaj po njem, miss," je zakričal Brittles kakor poprej. "Ali ne bi stopili doli, da ga pogledate, miss, če bi res moral..."

"Tiho, no, ljudje božji!" je odgovorila mlada dama. "Trenutek ostanite mirni, da se pogovoriva s teto."

Dama je odhitela. ... Njeni koraki so bili tako lahki in tihi kakor njen glas. Hitro se je vrnila z naročilom, naj ranjenca skrbno prenese v sobo gospodara Gilesa. Brittles pa naj osedla ponija, nemudoma odjaha v Chertsey, odkoder naj poskrbi čim hitreje stražnika in zdravnika.

"Pa ga ne bi prej še malo pogledali, miss?" je vprašal gospod Giles s takim ponosom, kakor da je Oliver kak ptič s posebno redkim perjem, ki ga je on s svojo spretnostjo ustrelil.

"Prav malo, miss?"

"Zdaj za ves svet ne," je odgovorila mlada dama. "Ubožček! Ravnajte z njim prijazno, Giles... meni na ljubo!"

Stari sluga je pogledal za damo, ko se je obrnila, s tako ponosnim in občudujočim pogledom, kakor da je njegova hči. Nato se je sklonil nad Olivera in ga pomagal nesti po stopnicah z žensko skrbjo in prizadevnostjo.

DEVET IN DVAJSETO
POGLAVJE

Uvede čitalje v razmere prebivalcev hiše, ki se je Oliver vanjo zatekel.

V lepi sobi — oprema je bila seve bolj staromodno udobna kakor moderno elegantna — sta sedela za mizo dve dami pri obilnem zajtrku. Gospod Giles, skrbno opravljen v črno obleko, je stregel. Stal je med mizo za serviranje in mizo za zajtrk, raven kot sveča; glavo je držal pokoncu in za spoznanje na levo nagnjeno, z levo nogo spred, z desno roko v telovniku, s spuščeno levico pa je držal pladenj. Bil je

podoba moža, prešinjeneša s prijetnim čustvom svojega zaslužnja in svoje važnosti.

Ena izmed dam je bila že dobro priletna, a visoki naslon njegove hrastovega stola se ni držal bolj ravno od nje. Nje skrbno čedna obleka je bila nekam čudna mešanica zastarele noše, ki se je pa mrvice uklanjala tedaj vladajočemu okusu; to pa je delalo stari kraj prej mičen, nego da bi mu bilo škodilo. Tako je sedela častljivo z rokami, sklenjenimi pred seboj na mizi. Oči (starost jim je samo malo skalila lesk) je pazno upirala v mlado družico.

Mlajša dama je bila v ljubeznivem cvetu ženske pomladi: v tisti dobi — če bi se angeli kdaj odevali za božje namene v umrljive oblike, bi jih brez grehote lahko iskali v takem deviškem telesu.

Teklo ji je sedemnajsto leto. Tako lahka in plemenita je bila njena zrast, tako mila in nežna, tako čista in lepa, kakor da ni

zemlja nje dom in kakor da so zemski stvori preneponolni, da bi ji mogli drugovati. Duh, ki ji je sijal iz globokih, modrih oči in plaval na plemenitem čelu, se je zdel komaj mogoče za njena leta in za ta svet; in vendar prelivala je izraz miline in vedrosti, tisočeri blesk, trepetajoči ji policu, ki ni pustil tam niti ene sence, in predvsem smeh, veseli, srečni smeh — vse to je razodevalo, da je ustvarjena za dom, za mirno srečo poleg domačega ognjišča.

Marljivo se je ukvarjala z malimi pripravami za zajtrk. Ko je slučajno dvignila oči in jo je stara dama gledala, si je pogledala kakor igraje lase, preprosto spletene nad čelom, in je vtila v en sam bleščeč pogled toliko dražesti in iskrene ljubeznivosti, da bi se bili ob tem pogledu celo blaženi duhovi smehljali.

"In Brittles je odšel že pred eno uro, kaj ne?" je vprašala starejša dama po kratkem pretako čista in lepa, kakor da ni

"Pred eno uro dvanaest minut, ma'am," je odgovoril gospod Giles, ko je pogledal na srebrno uro, ki jo je imel privezano na črnem traku.

"Zmerom je počasen," je pripomnila stara dama.

"Brittles je bil že od nekdaj počasnež, ma'am," je odgovoril sluga. In, mimogrede rečeno, ker je bil torej Brittles že nad trideset let počasnež, ni bilo posebnost proti vratom in prišel v sobo, da bi bil kmalu gospoda Gilesa z mizo vred podrl.

"Pa čedalje slabši je, namesto boljši, se mi zdi," je menila stara

ra dama. "Tega mu pa res ne bi odpustila, če bi se spotoma zamudil z drugimi fanti," je pristavila mlada dama z nasmehom.

Gospod Giles je po vsej priliki premišljal, ali bi se spodobilo, če bi se še on spoštljivo nasmehnil, ko se je ustavil pred vrtno lesno koleselj; iz njega je skočil tolst gospod, stekel naravnost proti vratom in prišel v sobo, da bi bil kmalu gospoda Gilesa z mizo vred podrl.

(Dalje prihodnjič)

Lep prostor za piknike

"Dom zapadnih Slovencev," na 6818 Denison Ave. naznanja društvom, klubom in posameznikom, da ima na svojih lepih in prijaznih prostorih še nekaj nedelj v tem poletju, katere so na razpolago za najemnjino za piknike. Prostor se nahaja na zapadni strani mesta. Ugaja vsakemu, je v mestu Clevelandu in zelo ugoden za tiste, ki nimate svojih avtov, ker je prostor ob ulični železnici in ob progi avto-busov. Velik prostor za parkanje avtomobilov. V slučaju dežja se vsak lahko razveseli v veliki, lepo urejeni dvorani.

Enako se priporočamo za nočne piknike, veselice, privatne zabave itd. Cene so primerne.

Za pojasnila pokličite: Dom zapadnih Slovencev, WOODBINE 9667. Ali pa pišite na: West Side Slovene Home, 6818 Denison Ave., Cleveland, O.

Se prijazno priporoča

ODBOR.

Myron C. Taylor (na sliki v sredini) ameriški indus-trijalist in posebni Rooseveltov poslanik v Vatikanu, ko se je mudil na konferenci pri papežu Piju XII.

UČITE SE ANGLEŠČINE

iz Dr. Kernovega

ANGLEŠKO-SLOVENSKEGA BERILA

"ENGLISH-SLOVENE READER"

kateremu je znižana cena \$ 2.00

in stane samo:

Naročila sprejema

KNJIGARNA JOSEPH GRDINA

6121 St. Clair Ave. - Cleveland, O.

VESELICA

bo popolen uspeh, ako jo
oglašate v

"AMERIŠKI DOMOVINI"

Društva imajo izjemne cene na oglasih

NAZNANILO IN ZAHVALA

S žalostnim in potrtnim srcem naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da je preminul naš nepozabni soprog in oče

John Novak

ki je izdihnil svojo dušo dne 27. februarja, 1940. Pokopan je bil na 29. februarja iz cerkve sv. Vida na pokopališče sv. Pavla, kjer je pokopan tudi njegov sin John; na 13. aprila bo dve leti, kar je umrl. Pokojni naš soprog in oče je bil rojen v vasi Grad, fara Cerklje na Gorenjskem.

Tem potom se želimo iskreno zahvaliti Rev. Max Sodji za cerkvene obrede in pogrebniemu zavodu Josip Zele in Sinovi za vzorno urejen pogreb. Iskrena zahvala sosedom za prvo pomoč in tolažbo, zlasti družinam William W. Rice, 1544 W. 25th St., in Dobrinich, 983 E. 67th St.

Najlepša zahvala darovalcem lepih vencev in cvetlic: družini Bole, družini Zadnik, družini Sedej iz Beech Grove, Ind.; družini Pavlovich, društvu Zavedni sosedje, št. 158 SNPJ iz Euclid, O.

Iskrena zahvala za darovane za sv. maše, ki se bodo brale v mirni pokoj blage pokojnikove duše in sicer: družina Filipčič, družina Potokar, obe iz Euclid, O.; Frank in Hedvik Kern, E. 60th St.; Mary Luznar in hči iz E. 62nd t.; družina Trunk, E. 60th St.; Mary Leskovec, Collinwood, O.

Lepa hvala vsem, ki so dali svoje avtomobile pri pogrebu na razpolago: Frank Kern, Emil Trunk, J. Zadnik, 8839 E. 93rd St.; Josip Mačero iz E. 185 St.

Iskreno se zahvaljujemo vsem, ki so prišli pokojnika kropit, ko je ležal na mrtvaškem odru in za vso pomoč, ki so nam jo izkazali v teh žalostnih urah ter vsem, ki so pokojnika spremili na njegovi zadnji zemeljski poti. Zlasti se zahvaljujemo družini Sedej iz Beech Grove, Ind., ki so prišli na pogreb.

Lepo se zahvaljujemo tudi članom društva "Zavedni sosedje," ki so nosili krsto. Če je katero ime pomotoma izostalo, prosimo oprostjenja in se vsakemu prav tako iskreno zahvaljujemo.

Dobri naš nepozabni soprog in oče, počivaj mirno v ameriški zemlji, večni luč naj Ti sveti, dokler se zopet ne snidemo v boljšem življenju.

Žalujoči ostali:

MARY, soproga.

MARY in CIRILA, hčeri; METOD, sin. V Euclidu zapušča očma Alojzija Grlica, v starem kraju pa sestro Frančiško Vidmar. Cleveland, O., 27. marca, 1940.